Hrvatska. — Po sklenjenem zborovanji deželnega zbora, čegar delovanje so prijatelji Hrvatov spremljali z globokim obžalovanjem, obhajala se je minulo soboto in nedeljo v Zagrebu zopet enkrat narodna slavnost, katera je zopet v zavetji vladike Strossmayerja narod hrvatski spravila v oni tir, na katerem ga z živim veseljem in občudovanjem spremljamo. — Blagoslovila in otvorila se je namreč galerija slik, kateri je ustanovitelj vladika Jurij Strossmayer, ki je za to tudi osebno prišel, izvrševat za vso Hrvatsko tako slavni čin. — Sprejem Strossmayerjev na kolodvoru bil je uže sijajen, prišla so ga pričakovat vsa društva hrvatske stolnice in župan zagrebski Crnadak pozdravil ga je z gorkimi besedami, naglasujoč velike zasluge Strossmayerjeve za duševni razvoj hrvatskega naroda. — Vladika zahvalil se je ginjen in je opomnil, da hoče vse svoje življenje posvetiti blagru domovine. — Po sprejemu na kolodvoru spremil je velikansk sprevod vladiko v mesto.

Vsi časniki slavili so pri tej priliki zasluge Strossmayerjeve; sama „Sloboda“ — glasilo Starčevičanov — omenila je vso svečanost samo z malimi, mrzlimi besedami.

Soboto opoludne sprejemal je Strossmayer deputacije, potem pa je dal baron Vranicany sijajen banket. Zvečer bila je slovesna predstava v narodnem gledališči, katero je obiskalo sila odličnega občinstva. — Po predstavi pa je bilo mesto razsvetljeno in bakljada s petjem je še posebej slavila prvega rodoljuba hrvatskega.

V nedeljo blagoslovila se je akademija in jedro vseh krasnih svečanosti bil je govor Strossmayerjev govorjen pri zborovanji akademije. V govoru razlagal je pomen akademije in vseučilišča, naglasujoč, da si le omikan narod more preskrbeti vire gmotnega blagostanja.

Zahvalil se je vladarju, s čegar pomočjo se je mogla po potresu popraviti akademija. Hrvatski narod je kralju najbolj udan in ljubi svojega kralja. Zahvalil se je narodu, ki si je vkljub svoje revščine grižljej odtrgal od ust, da je položil tudi svoj darček na altar domovine in vednosti. — Tudi deputacija, došla iz Ljubljane, priča, da mala rekica ne more razdvojiti Slovencev in Hrvatov.

Nadalje govoril je vladika zeló zanimivo o lepi zbirki slik, katero je podaril hrvatskemu narodu. Naglašal je pri razpravi o današnjih družinskih razmerah, da je ljudstvo treba razobraževati po idealni strani, ker le to, da se dandanes idealizem zgublja, pouzročilo je današnje društveno gospodarske razmere. Narod, ki svojo nalogo spozna, ki se v časih stisk ne vda, pogumno se poteza za svoje narodne pravice, narod, kateri hoče ali prosto živeti ali častno umreti — ne more nikdar poginiti. Izrekel je željo, naj bi bilo najvišje hrepenenje mladine dostojanstvo akademiško. Duhovništvo pozivlja, sodelovati na znanstvenem polji. Poleg vednosti naj se goji vera, obe ste žarki enega solnca in krivo sodijo oni, ki mislijo, da vednost in vera ne morete skupaj hoditi. Konečno izročil je Strossmayer akademiji veliko zeló dragocenih knjig in dve svetinji darila papeža Leona XIII.

V nedeljo bil je zopet sijajen banket, koncert in slavnostna predstava v gledališči.

Iz Budapešte. — Razprave v delegacijah so zelo zanimive, ako ravno po cesarskem prestolnem govoru ni bilo več dvomiti, kakove bodo izjave ministrov. Izrekoma izjave ministra unanjih zadev grofa Kalnoky-a sprejele so se od vseh strank delegacij z veliko zadovoljnostjo. Popisaval je grof Kalnoky razmere naše države na drobno, naglašaje, da je ozka in trajna zveza z Nemčijo podlaga vse naše unanje politike, ki ima namen, vzdržati evropejski mir; shod treh cesarjev v Skjernjevicah bil je čin, ki živo kaže, da tudi Ruska pristopi zvezi z onim namenom. Razmere z Laško so vedno prijateljske, in teh razmer ni kalila nobena dogodba. — Naša politika pri izhodnih državah ima namen, tudi one manje države vpeljati k onemu razvitku, po katerem morejo vstopiti v vrsto druzih evropejskih držav, v gospodarskem oziru pa se po prijateljskih razmerah za našo državo pridelkom onih dežel odpira pot za trgovino enako na korist naše države, kakor na korist onih manjših držav. Gledé zveze železniške, katera je bila pogojena v berolinski pogodbi, omenja grof Kalnoky, da so vse druge države spolnile zadevajočo svojo dolžnost razun turške, katera celô zapreke stavi onim društvom, ki imajo v rokah tam obstoječe železnice. — Tudi izjave gledé gospodarstva v Bosni in Hercegovini bile so v obče povoljne.

Nemška. — Cesar Viljem se je zopet nekoliko poškodoval, ker se mu je v sobi podrsnilo, da je padel, pa poškodovanje (na hrbtu) bilo je tako malenkostno, da je svoja opravila opravljal, kakor navadno. — Ožje volitve v državni zbor se dovršujejo tako različno, kakor prvotne volitve, pa videti je povsod, da vpliv socijalistov raste, ker se zavezujejo po okoliščinah z vsakim manj odločnim nasprotnikom, da se le v tem pospešujejo njihova načela. Ker še ožje volitve niso sklenjene, ne dá se še do številke presoditi razmera strank v prihodnjem zboru.

Francoska. — Posredovanje, katero je poskusila Angleška, ni imelo vspeha, pa je soditi tudi, da Angleška ni imela dobre volje pomagati svoji pomorski tekmovalki francoski. Vsaj se to dá sklepati iz druzih dogodeb, vpeljanih po Angleški, ki se značijo po vsem za Francoski sovražne.

Vlada francoska bajé poskuša sama, da bi se dostojno pogodila s Kitajci. Hitrega sklepanja mirú pa se nikakor ne more nadjati in zato se tudi pripravlja na daljno odločnejšo vojskovanje.

K tem težavam pa je pristopila zadnje dni še druga velika in huda, namreč kolera, katera je začela razsajati tudi v Parizu. Trdijo, da je bila ta bolezen uže ves mesec po malo razsajala v Parizu, pa uradno priznala se je še le zadnje dni, ko jo ni bilo mogoče več prikrivati. Zdaj umira jih v Parizu krog 100 na dan, oboli pa jih krog 200.

Pri ozki zvezi, katero ima trgovina pariška z Dunajem, je nevarnost zeló velika, da bi se kolera ne zanesla tudi na Dunaj, kjer je še sila veliko starih, nezdravih, prenapolnjenih poslopij in neredno živečega prebivalstva. — Po druzih krajih Francoske kolera ni več huda.

Laška. — V ponedeljek bil je v Vatikanu tajni konzistorij, v katerem je bil za kardinala imenovan nadškof dunajski, za ljubljanskega škofa pa kanonik dr. J. Misija. Jutri ima zopet biti javen in tajen konzistorij.

Žitna cena

v Ljubljani 8. novembra 1884.

Hektoliter: pšenice domače 6 gold. 50 kr. — banaške 7 gold. 40 kr. — turšice 5 gold. 40 kr. — soršice 6 gold. 30 kr. — rži 5 gold 4 kr. — ječmena 4 gold. 71 kr. — prosa 5 gold. 36 kr. — ajde 4 gold. 71 kr. — ovsa 3 gold. 9 kr. — Krompir 2 gold. 68 kr. 100 kilogramov.

Odgovorni vrednik: **Gustav Pirc.** — Tisk in založba: **J. Blaznikovi nasledniki** v Ljubljani.